

आहरिष्यामि तत् सत्वं सम्भाराः सम्भ्रूयन्तु मे ॥६८॥
 “श्रुत्वा ते सर्वसत्त्वाय दीक्षितं जनमेजयम् । अथा-
 गच्छदपिर्विद्वान् कण्वहोपायनस्तदा” । इत्युपक्रमे “इदं
 प्रसादद्विजश्रेष्ठं पर्यष्टकम् कृतञ्जलिः । जनमेजय
 उवाच । कुरुणां पाण्डुमानाञ्च भवान् प्रायश्चदशिवान् ।
 तेषां चरितमिच्छामि कथ्यमानं त्वया द्विज ! । कथं सम-
 भवद्देवोपामन्त्रिककर्मणाम् । तच्च युञ्जं कथं हतं
 भूतान्नकरणं महत् । पितामहानां सर्वेषां देवनापिष्ट-
 चेनसाम् । कार्त्तिकेनैतन्ममाचक्ष्य यथाहृतं द्विजोत्तम ! ।
 सौतिरुवाच । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कण्वहोपायनस्तदा ।
 शशास शिष्यमासीनं वैशम्पायनमनिके । व्यास उवाच ।
 कुरुणा पाण्डुमानाञ्च यथा भेदोऽभवत्पुरा । तदस्मै
 सर्वमाचक्ष्य यन्मत्तः श्रुतवानसि । गुरोर्वचनमाश्राय स
 त्वं विप्रमस्तदा । व्याचक्षते ततः सर्वमितिहासं पुरा-
 तनम् । राज्ञे तस्मै सदस्येभ्यः पार्थिवेभ्यश्च सर्वेभ्यः ।
 भेटं सर्वेयिनाशञ्च कुरुपाण्डुवयोस्तदा” । ६० अ०

‘वैशम्पायन उवाच । गुरवे प्राङ्मनसस्त्वत्त्व मनोबुद्धि-
 समाधिमिः । संपूज्य च द्विजान् सर्वांस्तथाऽजान्
 विदुषो जनान् । महर्षेर्विश्रुतस्ते ह सर्वलोकेषु धीम-
 तः । प्रवक्ष्यामि यत्तं जलकं व्यासस्यास्य महात्मनः ।
 श्रोतुं पातञ्जलं राजंस्त्वं प्रायेणां भारती कथाम् ।
 गुरोर्वक्त्रपरिष्वन्दो मनः प्रोत्साहतीव मे । शृणु राजन् !
 यथा भेटः कुरुपाण्डुवयोरभूत् । राज्ञार्थे दूतसम्भू-
 तो वनवासस्तथैव च” । ६१ अ० ।

“स कदाचिन्मृगयां गतः पारोक्षितो जनमेजयः क-
 षिंक्षित् स्वविषये व्यासममपश्यत्” भा० आ० १५० ।
 “परोक्षितस्तु दायदो धार्मिकोऽजनमेजयः । जनमेजयस्य
 दायदास्तय एव महाराथाः । सुतसेनोपसेनौ च भीम-
 सेनश्च नामतः” । “हाहृक्षौ तय वंशेऽस्मिन् हावेव च परो-
 क्षितौ । भीमसेनास्त्रयो राजन् द्वौ चापि जनमेजयौ” ।
 “ऋक्षश्च द्वितीयस्य भीमसेनोऽभवत् सुतः ।” “अभि-
 जन्धोः परोक्षितुः पिता तव जनेश्वर !” भा० आ० १२५० ।
 ४५२ अ० प० प० “जनमेजयो महाराज ! पुरेभ्यश्चतु-
 ऽभवत् । जनमेजयस्य राज्यवैर्महाशालोऽभवत्सुतः”
 हरिवं ११ अ० ।

जनयति स्त्री जन-णिच्-वा० कान्ते व्यति वेदे नि० णि०
 लोपाभावः । उत्पादने “जनयत्यै स्वा संवीमि”
 अथु । १।२१।

जनयति पु० जन-णिच्-इप् । पितरि २२त्पादके नि०
 १मातरि स्त्री ङीप् ।

जनय पु० ६त० । लोकापवादे । “परीवादस्तयो भवति
 वितथोवाऽपि महतां तथाप्युच्चोवाहो हरति महि-
 सामं जनयः” लङ्कटः ।

जनराज पु० जनेषु राजते राज-किप् ७त० । जनाधप
 “जनराजसि रघोहा” यजु० १।२४। जनराजादयो-
 ऽप्यत्र । [प्रिये नि० ।

जनयस्मि पु० ६त० । श्वेतरोहितद्वये राजनि० २लोक-
 जनवाद् पु० ७त० । लोकापवादे । “यूतं च जनवादश्च
 परीवादं तथाऽहृतम्” भट्टः । तत्र साधु कथा० ठक् ।
 जानवादिश्च जनप्रयादवाधौ नि० । अलुक्कु० । जने
 वादोऽप्यत्र ततः साधये कथादि० ठक् । जानेवादिक
 तत्साधौ नि० ।

जनश्रुत नि० जने श्रुतः विख्यातः । लोकविख्याते २राजभेदे
 पु० तस्यापत्यम् इङ् । जानश्रुति तदपत्ये पौत्रायणं जान-
 श्रुतिर्ह पौत्रायणः अज्ञादेयो वज्रदायो व्यासं ॥ का० उ० ।

जनश्रुति स्त्री जनेभ्यः श्रूयते श्रु-क्तिन् । सत्यासत्य-
 साधारणलोकप्रसिद्धायां किंवदन्त्याम् अमर० ।

जनस् स्त्री हि० व० । जनयतः जन्-णिच्-चश्रुन् । सर्वभूत-
 जनयित्तोऽद्यावापृथिव्योः । “पापुं जमसी लभे श्रुतु”
 ऋ० १।२।४।२ २जनलोके न० “जनस्तपःसत्यनिवादिनो
 जनाः माग० १।१।२५।

जनस्थान न० दण्डकारण्ये जटाधरः । २तत्रत्यस्थानभेदे
 तत्र स्थानं पूर्वम् इत्याहु राजपुत्रदण्डस्य राजधानी
 कासीम् दक्षिणे च मुक्ताचार्यकन्या बलात्कारेणा-
 क्रात्याघविता तेन कुपितेन वशिष्ठेन शत्रोदण्ड-
 क्षत्तकथा रामा० उक्त० यथा “सप्ररात्रेण राजासौ
 सञ्जयवज्रवाहनः । पापकर्म समाचारो बधं प्राप्-
 क्षति दुर्मतिः । सर्वसत्त्वानि यानीह जङ्गमानि स्थिरा-
 णि च । सर्वेषां पांशुवर्षेण क्षयः क्षिप्रं भविष्यति ।
 दण्डस्य विषयो यावत् तावत् स वनमाश्रमम् । पांशुभूत
 मिषाकन्यात् सप्ररात्रात् भविष्यति । इत्युक्त्वा क्रोधस-
 न्नपुत्रदाश्रमनिवासिनम् । जनं जनपदस्थान्ते स्थीयता-
 मित्योचत । सप्ररात्रात् मयासादुभूतः स चापि ब्रह्म-
 तेजसा । तस्य दण्डस्य विषयोविश्वत्रैलस्य शत्रुषु ।
 तपस्विनः स्थिता यत्र तच्छनस्थानमुच्यते ” प्राय चाशु
 जनस्थानं चरादिभ्यस्तथाविचम् ” “क्षमी जनस्थानमपोद